

ה"ת 38773/02/16 - משה ויזמן נגד משטרת ימ"ר חוף

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 38773-02-16 ויזמן נ' משטרת ימ"ר חוף

בפני	כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
מבקש	משה ויזמן
נגד	
משיבה	משטרת ימ"ר חוף

החלטה

1. ראשית דברי:

בפניי בקשה להחזרת תפוסים.

2. נסיבות המקרה:

במסגרת הבקשה, עתר המבקש כי בית המשפט יורה על החזרת התפוסים דהיינו שני כונני הארד דיסק (להלן: "הדיסקים הקשיחים") כאשר מחשבו הנייד של המבקש הוחזר לו ללא הדיסק הקשיח כאמור.

3. טענות המבקש:

בבקשתו ובדין מיום 29/2/16 (להלן: "הדין") טען ב"כ המבקש מספר נימוקים עיקריים:

- הציוד שנלקח מהמשיב יקר ערך והינו קניינו הפרטי ועל המשיבה היה להעתיק את הדיסקים הקשיחים ולהחזירם למשיב. כמו כן, בדיסקים הקשיחים קבצי הקלטות של המצלמות ותוכנות הפעלה.
- עצם ההחזקה בדיסקים הקשיחים הינה פגומה וכי אין חשד כי נעברה עבירה באמצעות מחשב. הצו של המשיבה לחדירתה למחשב לא נחשף.
- לפי סעי' 32א לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") על המשיבה להחזיר התפוס למבקש לאחר 4 ימים ולכל היותר לאחר 16 ימים.
- זכותו של המבקש להתגונן כנגד מבצעי העבירה זאת אל מול החשש של המשיבה כי המבקש יזהה את אלו באמצעות הדיסקים הקשיחים.

4. טענות המשיבה:

- בדיסקים הקשיחים שנתפסו יש חומר המשמש לחקירה. ישנו חשש לשיבוש הליכי חקירה או מסוכנות. כמו כן, מדובר בראיית מקור וכל פעולה שתבוצע עימה יכולה לפגוע במשיבה.
- בוצעה עבירה מקרוב ולשוטרים הייתה סמכות לקחת את החפצים ולאחר מכן הוצא צו בהתאם ע"י ביהמ"ש.

5. דין והכרעה:

- מחד, אין זה סוד שתפיסתו של חפץ לצורך הליך פלילי והמשך החזקתו בידי המשיבה עד לסיום ההליך הפלילי, גורמים לפגיעה בזכות הקניין של בעל הזכות בחפץ, הלוא הוא המבקש במקרה דנן. מאידך, יש לזכור כי כנגד זכות הקניין הנ"ל, עומד אינטרס ציבורי חשוב והוא לאפשר למשיבה למצות את חקירתה תוך הימנעות ממהלך כגון החזרת התפוס או מסירת העתק ממנו למבקש, אשר ביכולתו לשבש את הליכי החקירה או להביא לביצוע עבירה.

כאמור לעיל, מדובר בשני אינטרסים נוגדים המתנגשים זה בזה, כפי שכבר התייחסה לסוגייה זו השופטת פרוקצ'יה בבש"פ 555/07, יחיא נ' משטרת אריאל לפיה:

"... בביצוע סמכות התפיסה ושחרור הנכס יש לאזן איזון ראוי בין מידת הפגיעה ההכרחית בקניינו של אדם כדי להגשים את תכלית ההליך הפלילי, לבין הצורך בהשגת האינטרס הציבורי הטמון באחזקת המשטרה בחפץ הנוגע בכתם העבירה או אמור לשמש ראייה במשפט. הצורך באיזון ראוי כאמור, קיים לא רק בשלב התפיסה גופו אלא גם לאחר מכן, וכל עוד המשטרה מחזיקה בתפוס וכן בשלב שבו יש להכריע אם יש מקום לשחרור החפץ".

- במקרה דנן, לא ניתן להורות על השבת הדיסק הקשיח מאחר ויש בו ראיות אשר מתעדות את העבירה לכאורה ועשויות לשמש כראייה בבוא היום כנגד מבצעה. לפיכך, נשאל האם יש מקום למסור למבקש העתק של החומרים בדיסק הקשיח.

כעולה מחומר הראיות ומורכבותו, השתכנע ביהמ"ש כי החזרתו או מסירת העתק ממנו לידי המבקש, עלולים להביא לשיבוש הליכי חקירה וביצוע עבירה (**סע' 32א(ב) לפקודה**) ויותר מכך, לגרום לסיכונם של חיי רבים ובהם אזרחים תמימים אשר עלולים להיפגע על לא עוול בכפם, ולכך אין ביהמ"ש מוכן לתת ידו. זאת, מבלי לפגוע בזכותו של המבקש והקרובים לו להגן ולהתגונן כטענת הסניגור. זכות קניינו הפרטי של המבקש אמנם חזקה, אך ראוי שתיוסג במקרים בהם הצורך בהגשמת תכלית ההליך הפלילי חזקה יותר וגוברת, זאת כאשר לנגד עינינו עומדים הימנעות משיבוש הליכי חקירה וביצוע עבירה וכאמור האינטרס

הציבורי של שלום הציבור והגנה על ביטחונו.

· יאמר כי טיעוני הסניגור דלעיל לעניין הפגם בהחזקת הדיסקים הקשיחים, לא עומדים ונופלים אל מול סע' 33 לפקודה בדבר שמירת התפוס המאפשר זאת למשיבה. וככלל, לעניין נטילת הדיסקים הקשיחים, הרי שלפי סע' 32(א) לפקודה, למשיבה זכות לתפיסת החפץ, אם יש לה יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, דבר אשר תואם את נסיבות המקרה דנן.

· בשים לב לגופה של ההחלטה, זו מתייחסת רק לגבי הדיסק הקשיח בו ישנו תיעוד של העבירה שבוצעה לכאורה. לפיכך, במידה ותסיק היחידה החוקרת לאחר בחינתה את הדיסק הקשיח הנוסף, כי אין בו תיעוד של האירוע, יש להשיבו למבקש וזאת על מנת להקטין את הפגיעה בזכות קניינו הפרטי.

6. סיכומו של עניין:

לפיכך, ולאור האמור לעיל, הריני דוחה את בקשתו של המבקש בכל הנוגע לדיסק הקשיח

אשר בו תיעוד מבצעי העבירה שבוצעה לכאורה.

כמו כן, מורה על השבת הדיסק הקשיח השני, זאת בכפוף לאמור הנ"ל בפסקה האחרונה

להחלטתי הנ"ל.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים בפקס.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשע"ו, 07 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.